

Шийка С. В.

Національний університет водного господарства та природокористування

ОСМИСЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИЧНОЇ АНТРОПОНІМІКИ У КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Статтю присвячено осмисленню інформаційного наукового простору української історичної антропоніміки у контексті формування єдиного європейського інформаційного простору. Аналітичною базою послуговували різні підходи вчених до трактування і характеристики поняття «інформаційний простір». В основі дослідження лежить методика дедуктивного аналізу «від загального до конкретного» за ознакою родово-видової структурної ієрархії.

Під цільовим або видовим інформаційним простором української історичної антропоніміки розуміється частина або підмножина інформаційного простору як родової категорії, суть якого полягає у відображенні за допомогою лінгвістичних, візуальних (статичних і динамічних), звукових та ін. інформаційних моделей діахронічного й синхронічного розвитку власних особових назв людей та результатів людського мислення щодо цього.

Акцентовано, що інформаційний простір української історичної антропонімії реалізує соціальне, культурологічне, наукове, навчально-пізнавальне, виховне, інформативне, актуалізувальне, комунікативне, інтеграційне й ареальне функціональне навантаження. Охарактеризовано його структурні компоненти: антропонімне інформаційне поле, інформаційну інфраструктуру, суб'єкти інформаційної взаємодії, нормативно-правові основи наукової інформаційної діяльності, сформованість інформаційного середовища, пріоритетні напрями інформаційної діяльності, шляхи поширення досягнень суб'єктів інформаційної взаємодії.

Стверджується, що перспективним напрямом упорядкування цільового інформаційного простору і структуризації системи знань з історичної антропоніміки могли б стати авторські «історичні інтернет-портфоліо». Відзначається динамічність розвитку інформаційного «антропонімного кейсу» історичної Ровеници, подальше наповнення якого відбуватиметься на основі вивчення особливостей регіонального антропонімікону різних історичних епох.

Ключові слова: антропоніміка, європейський інформаційний простір, інформація, інформаційний простір; інформаційний науковий простір української історичної антропоніміки, осмислення, системний підхід.

Постановка проблеми. Бажання людини пояснити, досягнути й оперувати динамічним розвитком сучасного інформаційного суспільства, ознаками якого є швидка зміна ідей, знань, технологій і засобів, до «суспільства знань» [4, с. 114], «Європи знань» [2], а також урахування галузевих, територіальних, особистісних та ін. факторів у світовому та європейському вимірі призвело до появи теорії глобалізації. Подібний підхід, на нашу думку, можна застосувати до тлумачення, характеристики й осмислення інформаційної компоненти глобалізації – *європейського інформаційного простору*.

Європейський інформаційний простір – «це реальний і віртуальний феномен, що є однією з основних сфер європейської інтеграції, який складається з національних інформаційних просторів європейських країн і транс'європейського інформаційного простору» [3, с. 24].

Варто зауважити, що єдиного трактування філософської категорії «інформаційний простір» в українському науковому знанні ще не напрацьовано. Широкий є спектр дискурсу щодо лексико-семантичного оформлення поняття: «інформаційний простір», «глобальний інформаційний простір», «єдиний інформаційний простір» тощо, його структури, релевантних особливостей, функціонального навантаження. Інколи інформаційний простір зводиться до частинних або цільових підпросторів: простору наукової галузі, освітньої сфери, соціальної групи, територіального, національного чи особистісного.

Одним із таких лінгвістичних інформаційних відгалужень є цільовий науковий інформаційний простір української історичної антропоніміки. Актуальність його формування й осмислення як складника національного і європейського інформаційного простору є незаперечною. Викликана

вона необхідністю опанування, керування й застосування щораз більшого потоку ономастичної інформації, пожвавленням антропонімійних студій, потребою координації дій учених. Результати дослідження можуть також слугувати основою для формування інформаційних просторів інших наукових чи освітніх сфер.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика, пов'язана з означенням, структурою та особливостями інформаційного простору, належить до актуальних наукових досліджень і широко представлена в сучасних фахових публікаціях. Теорія інформації напрацьована М. Баклендом [12], Д. Робертсоном [19], А. Рогала-Левицьким [20] та ін. З філософської точки зору інформаційний простір як інформаційну модель багатовимірного реального простору розглядають В. Биков і В. Кремень [1], П. Мальйо і Т. Метлок [15], М. Яковенко [11]. Різні підходи до трактування поняття і його структури висловлені у працях А. Маркоса, П. Бранко і Дж. Карвальо [18], Й. Масуди [17], Г. Ньюбі [16]. Формуванню цільового інформаційного простору української історичної антропоніміки сприяють результати досліджень С. Шийки [5–9]. Водночас, проблема вироблення єдиних підходів до характеристики й осмислення європейського і національного інформаційного простору як родової субстанції та його видових відгалужень, зокрема наукового інформаційного простору української історичної антропоніміки, ще далека від розв'язання.

Формулювання цілей статті. Мета дослідження полягає в осмисленні української історичної антропоніміки у контексті формування європейського інформаційного простору. Реалізація мети передбачає розв'язання таких завдань, як аналіз різних підходів сучасних науковців до пояснення інформаційного простору; означення поняття «інформаційний простір», розгляд його структури, характерних ознак та функціонального призначення; прикладне застосування узагальнених результатів дослідження до характеристики цільового інформаційного простору – наукового інформаційного простору української історичної антропоніміки.

Виклад основного матеріалу. У сучасній науковій теорії не має загальноприйнятого підходу до визначення поняття «інформаційний простір». Тракується воно, певною мірою, фрагментарно, залежно від того, яке видове означальне слово (сфера, простір, сукупність та ін.) або релевантна ознака поставлена в основу дефініції. З огляду на те, що інформація (від лат.

informatio – тлумачення, роз'яснення) – це отождоження цивілізації [19, с. 236], «процес, знання, річ» [12, с. 351], «повідомлення, підказка чи інструкція» [20, с. 15], а «простір» (від лат. *spatium* – область, інтервал простору або часу) – «безмежна тривимірна протяжність» [14], концептуально синтаксична конструкція «інформаційний простір» може передавати прозорий зміст «ідеальна й матеріальна безмежність, яка наповнена інформацією» [10, с. 149].

У наукових джерелах інформаційний простір – це також «сукупність результатів семантичної діяльності людства», пов'язаної з «формуванням інформаційної картини об'єктивного світу» [1, с. 11–12], «феномен культури», «складова частина простору культури, і, водночас, як особлива галузь фізичного простору, яка може виокремлюватися за заданими характеристиками (наприклад, за носіями інформації)» [11], «простір без регіональних меж», «простір, заповнений інформаційними мережами» [17, с. 70], «сукупність понять і відносин між ними, що утримуються інформаційною системою» [16, с. 1], «місце, особливо вебсайт, де доступна інформація» [13] та ін.

З урахуванням викладеного, *інформаційний простір* можна трактувати як *засіб пізнання людиною реального світу, суть якого зводиться до побудови, за допомогою сучасних інформаційних моделей – текстових, візуальних: статичних та динамічних, звукових тощо, інформаційно-комунікаційних технологій і засобів, структурованої системи перманентних станів і процесів семантичного відображення об'єктивної дійсності (реального об'єктного простору) і результатів людського мислення щодо цього*.

Означений таким чином інформаційний простір розглядається як інтегроване, синергетичне родове поняття, деактуалізуючи терміни, що побутують у наукових джерелах, як-от «глобальний інформаційний простір» [3, с. 17; 17, с. 70], «більший інформаційний простір» [15, с. 170], «спільний комунікаційний та інформаційний простір; загальний інформаційний простір [18, с. 2–3]» та ін.

За результатами опрацювання низки наукових джерел, зокрема [3; 20, с. 160–168] та ін., виокремимо складники інформаційного простору:

1. Інформаційне поле (як вид матерії) – сукупність усієї інформації інформаційного простору.

2. Інформаційна інфраструктура – сукупність інформаційних ресурсів (даних, відомостей,

знань) на електронних чи інших носіях та в інтернет-мережі, інформаційно-телекомунікаційних систем і мереж зв'язку, програмно-технічних засобів тощо.

3. Суб'єкти інформаційної взаємодії чи впливу – конкретні люди, соціальні групи, функціональні колективи, керівні та координувальні органи, віртуальні співтовариства, мережеві організації та ін.

4. Інформаційне середовище – штучно побудована, суворо структурована та внутрішньо організована система взаємопов'язаних і взаємозалежних змістових, інформаційних, матеріальних, ресурсних, технологічних об'єктних складників та суспільних відносин (партнерських, на засадах креативності й толерантності) між суб'єктами інформаційної взаємодії, що забезпечує ефективність збору, зберігання, автоматичної обробки, передавання й поширення певної інформації.

5. Інформаційна діяльність – це безпосереднє, діяльнісне, практично-прикладне використання суб'єктами інформаційного простору різних видів інформації та інформаційних засобів в інформаційному середовищі.

6. Зasadничі основи інформаційної діяльності – це наукові (філософські, математичні, технічні та ін.), навчально-методичні, нормативно-правові, організаційні аспекти, які забезпечують дієвість інформаційного простору.

7. Репрезентація та ринок динамічного спектра інформації, інформаційно-комунікаційних технологій і засобів комунікації, інформаційних продуктів та послуг.

Характерними ознаками сучасного інформаційного простору є його динамічність, універсальність, трансісторичність, співвідносність інформаційної моделі й людських уявлень про реальний світ, багатовимірність та ін. У суспільному житті інформаційний простір виконує інформативну, зокрема актуалізувальну; наукову, зокрема синергії й інтеграції знань; освітньо-педагогічну, зокрема пізнавальну, виховну, розвиваючу; комунікативну; соціальну, зокрема функції соціальної пам'яті, культурологічну, формування соціальної структури суспільства; геополітичну й ареальну, зокрема регіональну функції.

Інституційні засади інформаційного простору знаходять своє прикладне застосування в процесі дослідження цільових інформаційних просторів: ареального (геополітичний, національний, регіональний), суб'єктного: соціального об'єднання або індивідуальний, галузевого або дисциплінарного (математичний, філологічний, антропоні-

мічний), за видом основної діяльності (науковий, освітній, виробничий) тощо.

Осмыслимо особливості інформаційного наукового простору української історичної антропоніки як видової категорії національного і європейського інформаційного простору.

Попередньо зазначимо, що суцільна інформатизація суспільного життя та розвиток сучасних наукових досліджень формують появу нових видів наукових галузей і синергетичних об'єднань. Подібно до того як з ономастики – науки про власні назви та їх будову, системну організацію, функціонування, розвиток і походження у середині минулого століття виділилася в окрему наукову галузь антропоніміка – розділ ономастики, який вивчає власні назви людей – антропонімів, можна розглядати виокремлення історичної антропоніміки як самостійної дисципліни в структурі антропоніміки. Досліджуючи лексичний компонент, зокрема особові імена, імена по батькові, прізвища, прізвиська, псевдоніми та ін. в еволюційному історичному розвитку, історична антропонімія до свого понятійного змісту вносить постійно змінну етнографічну, історичну, соціальну, культурологічну інформацію тобто є синергетичною науковою сферою [6].

Українську історичну антропоніміку можна з упевненістю уналежнити до інноваційних інформаційних утворень, урахувавши те, що виділилася вона в окрему наукову галузь синхронно з процесами інформатизації і майже всі її засадничі та функціональні джерела оцифровані.

Власні назви утворюють «ономастичний простір», або «онімний простір». Стосовно української історичної антропонімії можна вести мову про «онімний простір української історичної антропоніміки» як сукупність власних особових назв людей, які використовував наш народ упродовж тривалого історичного розвитку і які актуалізовані в сучасному мовному вжитку. Екстраполюючи вищенаведене означення інформаційного простору на сферу впливу української історичної антропоніміки, уведемо поняття цільового інформаційного простору української історичної антропоніміки.

Під цільовим або видовим інформаційним простором української історичної антропоніміки будемо розуміти частину або підмножину інформаційного простору як родової категорії, суть якого полягає у відображенні за допомогою лінгвістичних, візуальних (статичних і динамічних), звукових та ін. інформаційних моделей діахронічного і синхронічного розвитку власних

особових назв людей та результатів людського мислення щодо цього.

Інформаційний простір української історичної антропонімії реалізує соціальне, культурологічне, наукове, навчально-пізнавальне, виховне, інформативне, актуалізувальне, комунікативне, інтеграційне й ареальне функціональне навантаження.

Вихідним пунктом покомпонентного аналізу інформаційного простору української історичної антропонімії є засвідчений антропонімікон і різноманітна інформація, пов'язана з його дослідженням. *Антропонімічне інформаційне поле* утворюється з окремих лексичних шарів особових назв, об'єднаних за певною тематикою: ім'я, прізвище, ім'я по батькові, прізвисько, псевдонім тощо, або певним діахронічним часовим відрізком, наприклад, антропонімія давньоруського, староукраїнського, сучасного періоду. Сюди ж належить різна інформація, яка стосується інституціоналізації антропонімії як наукової системи.

Ресурсна антропонімічна база, зафіксована на електронних чи інших носіях та в інтернет-мережі, у сукупності із засобами її використання утворює *інформаційну інфраструктуру української історичної антропонімії*. Основними її складниками є:

- відскановані у графічних форматах DjVu, pdf, jpeg, tiff тощо ономастичні й антропонімічні засадничі наукові узагальнення вчених минулих епох;

- оцифровані історичні й сучасні ономастичні та ін. джерела;

- галузеві та дотичні лексикографічні джерела: словники, довідкова література, бібліографічні видання;

- результати сучасних теоретичних та прикладних антропонімічних досліджень, представлених у вигляді монографій, навчальних посібників, дисертацій тощо;

- окремі наукові статті, антропонімічні розвідки, ресурсні регіональні матеріали, оприлюднені для широкого загалу у віртуальній електронній мережі;

- електронні копії лінгвістичних фахових періодичних видань, збірників наукових праць, матеріалів наукових та науково-популярних заходів: конференцій, конгресів, семінарів, круглих столів, дистанційного обговорення проблем та ін.;

- інша статична й динамічно змінна інформація, дотична до проблематики української історичної антропонімії, яка поширюється за допомогою сервісу Google, соціальних мереж Facebook, Pablik.in, програм для дистанційних заходів Meet,

Zoom та ін., а також методики використання електронних засобів і ресурсів.

Суб'єктами інформаційної взаємодії історичної антропонімії є окремі науковці, постійні наукові школи, кафедральні, редакційні та ін. колективи, учасники епізодичних наукових заходів, користувачі соціальних мереж, дослідники-аматори й популяризатори вирішення антропонімії проблем. Ефективності їх пошукової, дослідницької та ін. співпраці сприяє *сформованість інформаційного середовища* – системи взаємозв'язків, побудованих на принципах синергізму, партнерства, толерантності, дотримання етичних правил. *Пріоритетними напрямками інформаційної діяльності* є вилучення з інформаційних джерел та методом експедицій антропонімічного фактажу; його систематизація, класифікація і первинна обробка; власне, лінгвістичне дослідження зібраної інформації; узагальнення і репрезентація результатів. *Нормативно-правові основи наукової інформаційної діяльності* викладені у законах України «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інформацію», рекомендаціях Комітету з етики публікацій (COPE), Етичному кодексі ученого України. *Поширення теоретичних і прикладних досягнень суб'єктів інформаційної взаємодії* здійснюється засобами окремих чи системних колективних та індивідуальних публікацій, періодичних фахових видань, збірників наукових праць, динамічних мультимедійних презентацій тощо.

Перспективними напрямками структуризації ономастичної науки загалом та її регіональних й ареальних відгалужень, серед яких і система знань з історичної регіональної антропонімії, на нашу думку, могли б стати авторські *«ономастичні Інтернет-портфоліо»*. Складниками одного з таких авторських портфоліо – класика української ономастики, дослідника антропонімії Закарпаття П. Чучки – є електронні варіанти історико-етимологічних словників «Прізвища закарпатських українців», «Слов'янські особові імена українців», бібліографічного покажчика «Покликання», а також монографія «Антропонімія Закарпаття», розділ «Розвиток імен та прізвищ» монографії «Історія української мови. Лексика і фразеологія», низка наукових статей, які ще потребують оцифрування. Разом зі здобутками його учнів і послідовників, а також результатами досліджень особових назв мешканців цього регіону іншими вченими, вони утворюють повний *«антропонімічний кейс»* ареалу українського Закарпаття [6, с. 614–616].

Варто вказати на динамічність наповнення інформаційного «антропонімного кейсу» історичної Ровенщини – старожитнього краю з глибокою архаїкою і мовною диференційованістю. Започаткований він науковими та науково-популярними працями місцевих дослідників Я. Пури, Н. Мандрик. Проблематика формування цілісної системи лінгвістичних знань про власні особові назви людей, зокрема пов'язаних з історичною територією Ровенщини, актуалізована в наукових розвідках С. Шийки [5–9]. Упродовж останнього часу в інтернет-мережі оприлюднено наукові статті автора за результатами системних досліджень антропонімії краю давньоруського періоду: «Структурні особливості давньоруських особових назв історичної Ровенщини» [5], «Особливості давньоруського жіночого іменника історичної Ровенщини» [8] та ін. Подальше наповнення інформаційного галузевого кейсу відбуватиметься на основі вивчення особливостей регіонального антропонімікону інших історичних епох.

Висновки. Дослідженням осмислено інформаційний науковий простір української історичної антропоніміки у контексті формування єдиного європейського інформаційного простору. Аналітичною базою послуговували різні підходи вчених до трактування і характеристики поняття «інформаційний простір». Використано методіку дедуктивного аналізу «від загального до конкретного» за ознакою родово-видової структурної ієрархії.

Цільовий або видовий інформаційний простір української історичної антропоніміки трактується як частина або підмножина інформаційного про-

стору як родової категорії, суть якого полягає у відображенні за допомогою лінгвістичних, візуальних (статичних і динамічних), звукових та ін. інформаційних моделей діахронічного і синхронічного розвитку власних особових назв людей та результатів людського мислення щодо цього. Реалізуючи соціальне, культурологічне, наукове, навчально-пізнавальне, виховне, інформативне, актуалізувальне, комунікативне, інтеграційне й ареальне функціональне навантаження, він утворюється з компонентів, як-от антропонімне інформаційне поле, інформаційна інфраструктура, суб'єкти інформаційної взаємодії, нормативно-правові основи наукової інформаційної діяльності, інформаційне середовище, пріоритетні напрями інформаційної діяльності, способи поширення досягнень суб'єктів інформаційної взаємодії.

Стверджується також, що перспективним напрямом упорядкування цільового інформаційного простору і структуризації системи знань з історичної антропоніміки могли б стати авторські «ономастичні Інтернет-портфоліо». Відзначається динамічність розвитку інформаційного «антропонімного кейсу» історичної Ровенщини, подальше наповнення якого відбуватиметься на основі вивчення особливостей регіонального антропонімікону різних історичних епох.

Проведене дослідження та його результати є проміжним етапом на шляху до подальшого вдосконалення теоретичних засад інформаційного простору, алгоритму наукового керування щораз більшим масивом інформації та його прикладним застосуванням.

Список літератури:

1. Кремень В., Биков В. Категорії «простір» і «середовище»: особливості модельного подання та освітнього застосування. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2013. № 2. С. 3–16.
2. Спільна декларація міністрів освіти Європи «Європейський простір у сфері вищої освіти» Болонья, 19 червня 1999 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_525#Text (дата звернення 25.08.2022).
3. Тихомирова Є. Європейський інформаційний простір: сутнісні характеристики та тенденції розвитку. *Актуальні проблеми формування та розвитку європейського інформаційного простору*: колективна монографія. Луцьк: ВНЗ імені Лесі Українки, 2012. С. 6–50.
4. Шийка С. Інформаційно-комунікаційні технології як засіб удосконалення традиційної методіки навчання української мови за професійним спрямуванням. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2017. Т. 59, № 3. С. 114–125. DOI: 10.33407/itlt.v59i3.1670.
5. Шийка С. В. Структурні особливості давньоруських особових назв історичної Ровенщини. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія Філологія. Соціальні комунікації. 2019. Т. 30 (69). № 4. С. 42–47. DOI: 10.32838/2663-6069/2019.4-1/09.
6. Шийка С. В. Українська історична антропоніміка на межі століть. *Scientific developments of European countries in the area of philological researches*: Collective monograph. Riga, Latvia: Izdevniecība «Baltija Publishing», 2020. Part 2. P. 603–620. DOI: 10.30525/978-9934-588-56-3.2.16.
7. Шийка С. В. Методологія досліджень в історичній антропоніміці. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка*. Серія: Філологічні науки (мовознавство). 2020. № 14. С. 209–212. DOI: 10.24919/2663-6042.14.2020.223499.

8. Шийка С. Особливості давньоруського жіночого іменника історичної Ровенщини. *Теоретичні й прикладні проблеми сучасної філології* : збірник наукових праць. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2020. Вип. 10. Частина І. С. 102–108.
9. Шийка Світлана. Історична антропоніміка як наукова система у контексті українських та румунських досліджень. *Актуальні питання суспільних наук та історії медицини*. 2021. № 1(29). С. 44–48. DOI: 10.24061/2411-6181.1.2021.239.
10. Шийка С. Жанрові особливості інформаційної журналістики. *Український інформаційний простір*. 2022. № 1(9). С. 147–160. DOI: 10.31866/2616-7948.1(9).2022.257212.
11. Яковенко М. Інформаційний простір: філософські аспекти формування поняття. *Вісник національного університету «Львівська політехніка»*. Філософські науки. 2011. Вип. 692. С. 22–27.
12. Buckland M. Information as thing. *Journal of the American Society for Information Science*. 1991. Vol. 42, issue 5. P. 351–360. DOI: 10.1002/(SICI)1097-4571(199106)42:5<351::AID-ASIS>3.0.CO;2-3
13. Cambridge dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org>. (date of access: 25.08.2022).
14. Dictionary by Merriam-Webster. URL: <https://www.merriam-webster.com/>. (date of access: 25.08.2022).
15. Maglio P., Matlock T. The Conceptual Structure of Information Space. *Social Navigation of Information Space*, A. J. Munro et al. (eds.). London : Springer, 1999. P. 155–173. DOI: 10.1007/978-1-4471-0837-5_9.
16. Newby G. Metric Multidimensional Information Space. *The fifth Text Retrieval Conference (TREC-5)*, Gaithersburg, Maryland, 1996. URL: <https://petascale.org/papers/newby-trec5.pdf>. (date of access: 25.08.2022).
17. Masuda Y. The Information Society as Post-industrial Society. Washington : World Future Society, 1981. 171 p.
18. Marcos A., Branco P., Carvalho J. The Computer Medium in Digital Art's Creative Process. *Handbook of Research on Computational Arts and Creative Informatics*, J. Braman, G. Vincenti and G. Trajkovski. Hershey, PA, USA: Information Science Reference, 2009. P. 1–25. DOI: 10.4018/978-1-60566-352-4.ch001.
19. Robertson D. The Information Revolution. *Communications Research*. 1990. Vol. 17, no. 2. P. 235–254, 1990. DOI: 10.1177/009365090017002005.
20. Rogala-Lewicki A. Informacja jako autonomiczny czynnik wpływu w przestrzeni publicznej. Studium władztwa informacyjnego. Praca doktorska, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Uniwersytet Warszawski, Warszawa, 2013. 440 s.

Shyika S. V. Making sense of Ukrainian historical anthroponyms in the context of the formation of the European information space

The article is devoted to the making sense of the informational scientific space of Ukrainian historical anthroponyms in the context of the formation of a single European informational space. Different approaches of scientists to the interpretation and characteristics of the concept of “information space” served as an analytical base. The research is based on the method of deductive analysis “from general to specific” based on the “generic-species” structural hierarchy.

The target or species information space of Ukrainian historical anthroponyms is understood as a part or subset of the information space as a generic category, the essence of which is to display with the help of linguistic, visual (static and dynamic), sound, etc. information models of diachronic and synchronic development of people's personal names and the results of human thinking in this regard.

It is emphasized that the information space of Ukrainian historical anthroponymy implements social, cultural, scientific, educational and cognitive, educational, informative, updating, communicative, integration and areal functional load. Its structural components are characterized: the anthroponymic information field, information infrastructure, subjects of information interaction, regulatory and legal bases of scientific information activity, formation of the information environment, priority directions of information activity, ways of spreading the achievements of subjects of information interaction.

It is claimed that the author's “onomastic Internet portfolios” could be a promising direction for organizing the target information space and structuring the system of knowledge on historical anthroponyms. The dynamism of filling the informational “anthroponymic case” of the historical Rivne region is noted, the further filling of which will be based on the study of the peculiarities of the regional anthroponymic of different historical eras.

Key words: anthroponymy, European information space, information, information space; information scientific space of Ukrainian historical anthroponyms, making sense of, systematic approach.